

Levensboek in tijden van corona: een richtlijn

Voor het schrijven van een levensverhaal is persoonlijk contact tussen verteller en schrijver gewenst; voor een eerste (kennismakings)contact zelfs onvermijdelijk.

Natuurlijk heeft het beeldbellen (bv. skypen of facetimen) een hoge vlucht genomen sinds de adviezen over “social distancing”, maar face-to-face contact tussen verteller en schrijver maakt een essentieel onderdeel uit van het opbouwen van een vertrouwensband.

Hieronder een aantal overwegingen voor zowel schrijver als verteller over het veilig aangaan en onderhouden van persoonlijk contact.

Uitgangspunten:

- Er is grote behoefte aan start of voortzetting van het optekenen van een levensverhaal
- Zowel verteller als schrijver schromen het contact niet en voelen zich vrij in de gezamenlijke beslissing hierover

Voorwaarden:

- Er is geen sprake van ziekteverschijnselen bij verteller of schrijver
- De maatregelen conform de “1,5 meter samenleving” worden in acht genomen
- Persoonlijke contacten indien mogelijk vervangen door telefonische dan wel beeldbellen, bijv. in de afrondingsfase van het manuscript
- Er zijn geen bezwaren van de kant van familieleden van zowel verteller als van schrijver
- Verteller heeft zelfbeschikkingmogelijkheden, d.w.z. is niet gebonden aan de regels of protocollen van een woonvoorziening of zorgcentrum

Werkwijze:

- Er bestaat overeenstemming tussen verteller en schrijver
- Vooraf telefonisch verifiëren of er geen ziekteverschijnselen zijn
- Handen desinfecteren voordat de schrijver naar binnen gaat bij de verteller
- Geen handen schudden
- Contact zoveel mogelijk vermijden met deurkrukken, voorwerpen en dergelijke
- Afstand houden (1,5 meter)
- Eigen beker of drinken meenemen (geldt voor de schrijver)
- Persoonlijke beschermingsmiddelen (mondkapje, handschoenen) niet nodig wanneer voorgaande maatregelen in acht worden genomen (schijnveiligheid), maar blijven optioneel
- Achteraf thuis meteen handen wassen (geldt voor de schrijver)

Disclaimer:

Het besluit om elkaar face-to-face te (blijven) ontmoeten wordt in gezamenlijkheid genomen door verteller en schrijver. Deze richtlijn kan daarbij behulpzaam zijn en is nadrukkelijk géén voorschrift.

Het staat de verteller en de schrijver derhalve vrij om gebruik te maken van deze richtlijn.

Alleen de schrijver en de verteller zijn verantwoordelijk voor het besluit en de gevolgen van het elkaar ontmoeten.

Tenslotte dringen wij er op aan dat indien een van beiden tijdens het proces besmet mocht raken met Covid-19, de ander zich onverwijld op een mogelijke besmetting laat testen.

Stichting Haagse Levensboeken, Den Haag, mei 2020